

Bronzdíjas táncosok

Világfesztiválon járt az ÉDOSZ együttes

Tíz éve nem volt magyar táncgyűttes a dijoni folklór fesztiválon; az idén az ország amatőr csoportjai közül a szegedi ÉDOSZ táncgyűttes képviselhette a hazai néptáncművészetet a nagyszabású seregszemlén.

A napokban hazaérkezett ÉDOSZ-táncosok és zenészek méltó hírvivői voltak néptáncművészetünknek: már hírt adtunk róla, hogy harmadik díjat, hatalmas láncon függő bronz érmét szereztek. A fesztivál szervező bizottságának sajátos értékelése alapján a feldolgozott (az ő kifejezésükkel: stílizált) táncgyűtteseket előadó együttesek közé sorolták a szegedieket, így kerültek olyan versenytársakkal azonos kategóriába, mint például a Fülöp-szigetek hívatásos, állami népi együttese. A szigorú zsűri (magyar tagja: Novák Ferenc koreográfus) mindazonáltal minimális pontkülönbséggel helyezte az ÉDOSZ elé az egzotikus táncművészeket magas művészi szinten előadó profi együttest. A verseny előmezője így alakult: aranyérmét kaptak a csodálatos, ősi táncokat és elkápráztató kosztümöket fölvonultató törökországi versenyzők, második díjat a fülöp-szigeti táncosok (a helyi lap fotói alapján nyilvánvaló, hogy az együttes hölgytagjainak bübös szépsége is hatással le-

Részlet az ÉDOSZ fesztiválprogramjából

hetett az ítésekre), s a harmadik az ÉDOSZ Szeged Táncgyűttes. Nagy Albert művészeti vezető általában nem kényeztet dícsérettel a táncosokat; így hát hitelesnek fogadhatjuk élménybeszámolójából a szavakat, miszerint az együttes tagjai talán még soha ilyen ragyogó teljesítményt nem nyújtottak. A dijoni sportszarnok öt és félezres közönsége „csak” a világ többi együttesének versenypogramjához hasonlíthatja a szegediek kalocsai és szatmári táncait, Tóth Ferenc és Nagy Albert

koreográfiáit; a produkciót tapsvihar fogadta. Akárcsak az utcai menettáncokat, a dijoni színházban tartott két előadást, a különféle intézményekben, teremben, a környező városok művelődési centrumaiban bemutatott műsorokat. A program rendkívül sűrű volt, a táncosok úgyszólván nyolc napig egyfolytában viselték a súlyos díszes kalocsai, kalotaszegi kosztümöket, s a fotósok ösztüzében mosolyogva köszönték a három-négy kilométeres menettánc 120 ezer nézőjének tapsát.

S. E.

Cigánytanulók a szegedi járásban

A Csongrád megyei tanács szegedi járási hivatalában ülésezett tegnap, kedden délelőtt a járási gyermek-, ifjúságvédelmi és cigánykérdéssel foglalkozó munkabizottság.

Az összejövetelen Kistelek, Kübekháza, Mórahalom és Pusztaszer községek albizottságainak képviselői tájékoztatták a megjelenteket a területükön végzett munkáról. Majd Varga Mihály, tanulmányi felügyelő ismertette annak a vizsgálatnak a tapasztalatait, melyet a járás cigánytanulói körében végeztek. A vizsgálat során arra igyekeztek választ kapni,

hogy a tankötelezettségi törvénynek miképpen sikerült érvényt szerezni a többnyire hátrányos körülmények között élő iskolás korúak esetében. Megállapították, hogy a cigánytanulók között mindig sok a túlkoros. Az egy tanulóra jutó mulasztott napok száma változatlanul elég magas. Örvedetes tény viszont, hogy az igazolatlanul hiányzó száma csökkent. Az 1980-81-es tanévre beiratkozott 19 gyermek közül csupán egy nem volt óvodás.

De mert ő előkészítő tanfolyamokon vett részt, végül is valamennyi első osztályosról elmondható, hogy a tanulmányok megkezdéséhez szükséges alapvető ismeretekkel felvértezve ült az iskolapadban. Összegezésként megállapítható: a tankötelezettségi törvényben foglalt feladatokat a járás cigánytanulói körében is sikerült megvalósítani. A tanulmányok alóli feimentésére csak rendkívüli, indokolt esetekben került sor. A napközi otthonokba soron kívül is felvették a járás iskoláiban a cigánytanulókat. Előrehaladásuk érdekében a pedagógusok egyéni foglalkozásokat, korrepetálásokat szerveznek számukra.

Tűzpróba

Nagy riadalmat keltett tegnap 9 óra körül Szegeden, a Tisza-malomhoz kivonult tűzoltószerkocsi és a nagylétra. A tűzoltási gyakorlatot a Csongrád megyei Tűzoltó Parancsnokság rendezte el. A Tisza-malom jelentős szerepet tölt be Szeged város és környékének tisztálátásában, és ezért fokozottabban fel kell készülni az esetleges tűz elhárítására. Szükséges ez annál inkább, mivel a malomüzem régi építészeti, függőleges elrendezésű technológiával dolgozik, a belső épületváz teljesen fából készült, ami rendkívül fokozza az üzem tűzveszélyességét.

A Szeged Városi és Járási Tűzoltó Parancsnokság egy-egy algyői tűzoltóegységekkel együtt bebizonyították felkészültségüket. A riasztástól számított lehető legrövidebb időn belül sorban beérkeztek és a malomüzem harmadik emeletén feltételezett, nagymértékben kiterjedt tűz eloltásához a szükséges megfelelő mennyiségű sugár azonnal megszerelték. Megtették a szükséges óvo- és védőintézkedéseket, gyakorolták a nagylétrán keresztül a magasból történő embermentést.

A tűzriasztás pillanatában a malomüzem vállalati tűzoltói felkészültségüket bizonyítva, kézi tűzoltókészülékekkel, valamint fali tűzcsapokról szerelt kétegyes sugárral avatkoztak be a kezdődő tűz oltásába.

Az odaérkező tűzoltóegységek vezetőjét a vállalati tűzoltóegység parancsnoka tájékoztatta az addig végzett tűzoltási tevékenységről. A tűzoltási gyakorlat értékelését Kovács Zoltán őrnagy, a megyei tűzoltóparancsnok helyettese tartotta. A gyakorlaton részt vett vállalati és állami tűzoltóegységek munkáját jónak értékelte, felhívta azonban a figyelmet arra, hogy a malomüzem tűzvédelmét biztosító városi vízhálózatról működő tűzcsapok általában messze, 300-400 méter távolságban vannak. Emiatt rendkívül körülményes adott esetben a vízutánpótlás biztosítása.

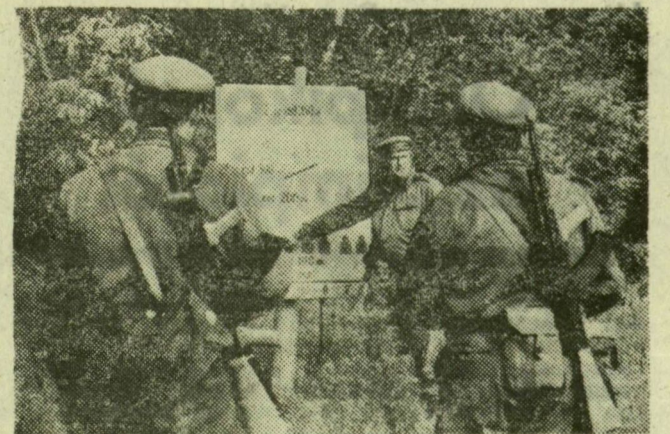
Szűcs László, a gabonaforgalmi vállalat műszaki igazgatóhelyettese is megtekintette a tűzoltási gyakorlatot és az értékeléskor elismerően szólt a tűzoltóegységek szakszerű munkájáról.

Tandí Lajos

Tóth István

Munkásörök gyakorlaton

A szegedi járási Móra Ferenc munkásör-zászlóalj alegységei az éves kiképzési terv szerint ezekben a napokban hajtják végre a lögyakorlatokat. A munka mellett nagy szorgalommal készült munkásörök — közöttük ipari munkások, téveszelnökök, agronómusok, alkalmazottak és kerületvezetők, ktsz-elnökök, művezetők — ezúttal is helyálltak az elméleti és a gyakorlati kiképzésen. Szabó János alegységparancsnok véleménye szerint — a múlt évi eredmények és tapasztalatok alapján — most is sikeres lesz a feladatok végrehajtása. Az alegységek eredményeit értékelik, minősítik majd, hogy a legjobbak között legyenek a szocialista munkaversenyben is.

A célok bemutatása

Kézigránátdobás gyakorlása

A célpont távolsági bemérése

Somogyi Károlyné felvétele

Munkában a híradós, aki a vezető állomásnál tart kapcsolatot a biztonsági őrökkel

Stéhlík-jelenség

A név természetesen másokéval is behelyettesíthető. Mégis úgy érzem, jól érzékelteti azt a jelenséget, mely napjainkban a képzőművészet, a műkereskedelem és a közönségigény hármas útjának találkozására jellemző.

A tények. A Képcsarnok szegedi Gulácsy Lajos Termében közel félszáz alkotásból rendezett tárlatot Stéhlík János festőművész, aki alig több mint egy évtizede szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. A kiállított festmények jórésze erre az alkalomra készült, néhányat — az anyag legjavát — az utóbbi évek terméséből mentette meg. A megnyitón a terem zsúfoltsága, a közönség felfokozott érdeklődése minden bizonnyal annak az alföldi hagyományokban gyökerező, s egy fiatal alkotó keze nyomán megújuló, mai igényeinkhez simuló festészetnek szól, amelyet több művész mellett Stéhlík is képvisel.

Ellegett megjegyzésszó lányok a megnvítóról: „Hiába, ez az igazi művészet!...; Csak el ne rontsák! Azt nem lehet, tudja ő nagyon jól, mit csinál. Nekem az ilyen képek tetszenek, jó rájuk nézni, megnyugtatónak, harmóniát teremtenek. Ha reggeltől estig dolgozna, akkor se tudna eleget festeni!” Az árak 4-től 16 ezer forintig terjednek. Szinte mindegyik alatt ott van a piros petty, jelezve, vevőre talált a kép. Az ilyen bárányhimlős tárlatok jelzik legmegbízhatóbban, milyen alkotásokra vágyik s milyenekre áldoz az a közönség, mely eljutott a legszűkebb környezet szépítésének, otthonossá tételének igényéig.

Szubjektív megjegyzések. Mintegy másfél évtizede ismerem Stéhlíket, fölöttem járt a főiskolán. Tíz éve indult alkotói pályája, ez a tizedik kiállítása. Valamennyi

nyit látva állíthatom, Stéhlík művészi fejlődése töretlen, gazdagodó és egyre mélyebb. Köszönhető ez a festő szorgalmának, kitartásának, céltudatos tevékenységének. Azt is látni kell, hogy a csongrádi születésű Stéhlík János témavilága ehhez a tájhoz, a Tiszához és környékéhez kötődik. Ezt a szűknek tűnő tematikát tudatosan vállalja, hiszen ezt a tájat szereti, ismeri. A folyók, füzesek, szántások, szélborzolta kócos fák, mohás kerítések, hulló vakolatú házfalak, a parasztemberek mindennapos tárgyai a modelljei. Mostani tárlatán néhány alkotás kiemelkedik a sorból. Gondolok itt például a Téli vége szántóföldjének fakturális szépségeire, a varjak életteli csapatára, a Reggel japánokat idéző kalligrafikus esetfutamból szerveződő magányos cserjére; a Csend áradás utáni „üvegcserepeire”; a Küzdelem a homokkal jelképezett utalásaira; a Léggömb Szeged felett atmoszférájára; és mindenekelőtt a Ködben finom, festői párájára, bicikliző figurájára.

Pengeéltánc, amit Stéhlík művel. Egyik oldalán a kommersz veszélyes szakadéka, másikon a „magas művészet”. Stéhlík kiválóan ellensúlyoz. Önmagát adja, s amit teremt, vállalja. Értékei kétségbevonhatatlanok: az alföldi táj minden rezdülése-változása éppúgy sajátja, mint a festői műhelymunka sok csínja-bínja.

Következtetések. Egyre többször vetődik fel a kérdés (nemcsak képzőművészeti ügyekben), hogy a közönséget szolgálni kell, vagy kiszolgálni? A közönségnek kell alkotni vagy úgy alkotni, hogy az tettszen a közönségnek? Nem mindegy, s nem fölcserélhető szembeállítások. Minden művészi alkotás kizárólag a közönséggel való találkozáskor teljesedhet ki, mérhető meg

igazán. Lehet, hogy jelen időben, lehet, hogy fázissel-telődással csak a jövőben. A jelen sikerei sokak számára gyanúsak, mert megalkuvást sejtetnek, közönséggel való összekacsintást vélnek felfedezni a művek mögött. Ez éppúgy lehet igaz és hamis, mint az a felfogás, hogy a kísérletező törekvések, absztrakt vállalkozások csak a jövőben, a közönség művészi értékítéletének növekedésével találnak megértőkre. Az igazság talán ott kereshető, hogy a közérthetőség nem feltétlenül egyenlő a közönségnek tett engedményekkel, s a zavarosság sem bizonyosan jövőbe mutató művészi érték.

Stéhlík (és társai) népszerűségét nem lehet megkérdőjelezni, sikereit nem lehet meg nem történné tenni, vásárlóközönségét nem lehet leváltani, az irigykedők táborát sem lehet szép szavakkal szétoztatni. Viszont ezektől a festményektől gazdagabb lesz egy-egy otthon, kellemesebb sok-sok ember élete. Ez azonban nem menti föl sem Stéhlíket, sem a közönséget a továbblépés igénye, a művészi-emberi gazdagodás felelőssége alól.

Vándorgyűlés

Az analitikai kémia egyik korszerű módszerének, a kromatográfiának a hagyományos alkalmazási területeken túl az iparban is megjelent a szerepe — hangzottak a 8. Kromatográfiai Vándorgyűlés megnyitóján kedden, Sopronban. A Magyar Kémikusok Egyesületének négynapos tanácskozásán mintegy 250 szakember vett részt, kutatók és ipari felhasználók ismertek

tik tapasztalataikat, a tudományterület szélesedő alkalmazási lehetőségeit.

Amint a vándorgyűlés első napján elhangzott, a kromatográfiai módszereket — amelyek a különböző kémiai vegyületek, keverékek alkotórészeinek fizikai szétválasztásához szükségesek — ma már sikeresen alkalmazzák az energiaiparban.

(MTI)